

DƯ-ÂM ĐẠI HỘI A.H.C.C.

Đại hội Ai hủi Công Chánh được tổ chức lần đầu tiên ở Miền Nam Cali Xứ Hoa-Kỳ ngày 4 tháng 7/81 đến nay đã ba tháng qua - và đã được lắng quên cùng như bao nhiêu chuyện vui buồn khác trong cuộc sống hằng ngày của chúng ta.

Tuy nhiên chúng tôi cũng cố gắng ghi lại bức tranh, mà chúng tôi đã phác-họa có vẻ rất đẹp mắt trong thủ mỗi DH, bức tranh ấy đã được thực hiện có kết-quả như thế nào, để đáp ứng yêu cầu của các bạn, vì không đến dự DH, muốn được tường trình về DH. :

Trong số 320 thủ mỗi, gửi một tháng trước ngày DH, khoảng 180 AH đã phúc đáp, trong số có độ 80 bạn nhận lời và 100 bạn khác vì nhiều lý do chính-dáng, khác nhau, tiếc không thể tham dự. - 18 thư bị trả lại vì đã đổi địa-chỉ.

Khoảng 20 AH ở xa, như Canada và nhiều tiểu bang khác hoặc từ San Francisco ghi tên tham dự. Nhưng đến ngày DH một số anh em đã gọi về cho hay không đi được vì những lý do bất khả kháng như trưởng hợp anh Nguyễn Mạnh Hoàn, đã chuẩn bị rất chu đáo, lấy vé máy bay và liên-lạc với chúng tôi để đón, nhưng rồi giờ chót, bị bệnh phải hủy bỏ chuyến đi mà anh Hoàn cho đó là một sự mất mát lớn-lao đối với anh. Rốt cuộc, hôm DH có khoảng 60 gia đình gồm gần 200 người (kể cả trẻ em) đến dự trong số có những AH ở xa đến như Bắc Đảo trọng Cường (Canada), Anh Chị Phan Đình Tảng (Louisiana), Anh Chị Tạ Huyền (S. Francisco) Anh Nguyễn Xuân Hiếu (S.F.) các Anh Chị Tôn Thất Quỳnh Tiêu (N.Y.) Nguyễn Kim Thăng (Sacramento-CA) Phạm Toàn Thắng (Hawaii)... AH ở xa nhất, từ VN mỗi qua tuần trước là anh Nguyễn Văn Phô (CCHK), còn lại là AH địa-phưởng Los Angeles và Orange County thuộc Miền Nam Cali.

Nắng Cali vào đầu tháng Bảy chẳng chói mát chút nào, nên dự-dịnh họp từ 1 giờ trưa, mãi đến 3 giờ chiều mới đông-dủ ba con. Phòng hội của nhà thờ St. Anselm rộng rãi, mát mẻ, được anh em trang hoàng một số biểu ngữ do Anh Nguyễn-Minh Trí vẽ rất mỹ thuật, bàn ghế đầy đủ.

Mở đầu anh Lê Khắc Thi thay mặt ban tổ chức Chào Mừng Đại Hội, giới thiệu AH và gia đình tham dự, trình bày những sinh hoạt của AH, công việc chuẩn bị DH, việc phát hành lá thư AHCC, phần tài chánh, việc tương trợ cho Anh em đồng nghiệp bên nhà và giới thiệu ban phụ trách lá thư năm 1982.

Tiếp đến Ban tổ chức mời một số AH lên phát biểu cảm tưởng và nói chuyện thân mật với Anh Chị Em, kể những mẫu chuyện vui buồn trong những ngày còn ở lại bên nhà, những gian-lao, tủi-nhục khi còn ở trong trại học-tập, những hiểm-nghuy khi vượt biển tìm tự-do. Trong số các AH lên máy ghi âm có các bạn Đào Trọng Cường, Tạ Huyền, Phan Đình Tăng, Nguyễn Xuân Hiều, Đoàn Trinh Giác, Bửu Hạp, Trịnh-Ngọc Răng, Đặng Đào Lộc.,., Anh Nguyễn Văn Phở vừa rời VN trong năm 1981, kể lại nhiều chuyện nóng bỏng về cuộc sống bên nhà và về anh em đồng-nghiep. Bác Đ. T. Cường đã ứng-khẩu đọc một bài thơ mới sáng-tác để chào mừng D.H. được anh em vỗ tay tán-thưởng nhiệt liệt (Bài thơ đăng trong số này)

Anh em cũng có thảo luận đến việc xây dựng Lá Thư AHCC và hội AHCC ở hải-ngoại, phần này do anh Nguyễn Xuân Hiều trình-bày. Anh Trần Văn Tuổi và một số anh em giúp việc ghi chép, cập nhật địa chỉ, thu nhận tiền ủng-hộ, phân phối lá thư số 20 cho anh em trong buổi DH.

Gặp lại "cổ tri" nỗi vui mừng biểu lộ trên khuôn mặt trong câu chuyện tâm-tình trao đổi với nhau, trong lúc cùng nhau dùng bữa cơm thân mật, buổi cơm "tái-ngộ" sau nhiều năm xa-cách. Bữa tiệc này một phần lớn thực dón lã do Anh chị Đặng Đào Lộc lo giùm, một phần do các gia-dinh AH mang đến, được các anh chị AH, ai cũng xem mình như là chủ (chủ không phải là khách), xấn tay bày dọn lên ba dãy bàn dài của Hội trường, và các anh chị em tự do muốn gia-nhập nhóm nào để vừa dùng bữa vừa trò chuyện cho thoải thích.

Ngày vui chóng tàn, tiệc tan vào lúc trời vừa tối, anh chị em chia tay nhau ra về, hẹn nhau những nhóm riêng đi thăm viếng nhau vào ngày mai, không thực hiện được những cuộc du ngoạn chung như đã dự-dịnh vì thi giờ eo hẹp.

Trên đây chúng tôi báo cáo về DH AHCC một cách sơ lược để tường trình cùng các bạn và xin có một vài nhận xét sau đây ngõ hầu đặt vấn đề là: có nên hay không nên tổ chức DH AHCC những năm tới.

Trước hết xin nói DH vừa qua có thành công không? Nhìn vào số gia đình AH

tham dự (60) so với số thư hồi âm (180) không kể những thư mỗi không hồi âm vì có thể đã bị thất lạc, hay không được quan tâm đến). thì 1/3 AH đã bỏ thi giờ, tiền của để đến dự DH, 2/3 anh em đã rất tiếc không dự được cũng vì chưa đủ điều kiện thi giờ và tiền bạc, một số anh em vì lý do sức khỏe hay lý do khác rất chính đáng, nên không tham dự được. Chúng tôi nghĩ rằng bước đầu tổ chức DH. mà được sự tham gia như vậy cũng là khích lệ rồi. Rất đồng anh em nói rõ ra trong phiếu hồi âm là chưa đủ tiền để mua vé máy bay, hay mỗi đi làm chưa có vacation nên không đi được và hẹn năm sau. Về nội dung sinh hoạt trong DH. vừa qua thì rất vui vẻ, cởi mở, thân mật và mọi người đều hân hoan, sung sướng gặp lại nhau, thăm hỏi nhau. DH. đã thảo luận đến việc xây dựng cho lá thư và cho hội AHCC trong tương lai.

Những mục khác trong chương trình DH như các cuộc du ngoạn, không thực hiện được vì số lượng anh em và thi giờ ít, tuy nhiên anh chị em ở xa đến cũng đã có dịp để thực hiện chương trình thăm viếng riêng của mình. DH. không gây một sự tổn kém nào cho quỹ của lá thư, trái lại nhân kỷ DH. này, anh em đã ủng hộ cho lá thư một số tiền kèm theo phiếu hồi âm hay trong ngày DH. trên 500 dollars (không kể số tiền ủng hộ cho DH. để trang-trải chi-phí).

Về một khía cạnh khác, nhân kỷ tổ chức DH. này chúng ta kiểm điểm lại được số lượng AH mà đến nay vẫn chưa xác định được là bao nhiêu, và quan trọng hơn nữa là cập nhật được địa chỉ của anh em qua phiếu hồi âm gần 200 AH đã xác nhận lại địa chỉ của mình, 18 AH đã không còn ở chỗ cũ, thư bị trả lại, 100 AH không hồi âm mà phần lớn là không liên lạc với lá thư từ lâu nay. Biết được như vậy để cho ban phụ trách liệu lý việc gửi lá thư cho đến nơi đến chốn và đỡ bớt tổn kém. Sau hết là số AH từ phương xa đã không quản tốn kém, đến dự DH. phải chăng đó là cả một tâm tình đồng-nghiệp được thể hiện trong kỷ DH. này.

Tóm lại, chúng tôi có thể thừa với anh em rằng DH. AHCC kỷ thứ Nhất đã đạt được nhiều mục tiêu của nó, chủ không có vấn đề thành công hay thất bại như những buổi hội-hop thông-thương. Như vậy, có nên hay không nên tổ chức DH. những năm tới đây? Quyết định này chúng tôi xin đề cho AH. khắp nơi cho ban phụ-trách lá thư biết ý kiến.

Riêng về phần chúng tôi, việc tạo ra cơ-hội cho anh em gặp nhau, thăm nhau dưới hình thức nào cũng quý-hóa cả, nếu không có DH. vừa rồi làm sao anh em thăm được Bác Cường, anh chị Tăng, anh chị Tạ Huyền, vv.... và ngược lại. Năm 1978

khi đang còn xa lạ với xứ này, chúng tôi cũng tạo bao tổ chức họp mặt AH. Miền Bắc Mỹ và Canada tại nhà anh Đoàn Trinh Giác ở Was. DC. và nhờ vậy mà một số đồng AH có cơ hội gặp lại nhau. Đến nay anh em, đa số đã tạm ổn định cuộc sống, việc xê dịch để tham dự những buổi họp AH tưởng không có gì khó khăn nhiều.

Chúng tôi thiết nghĩ Đại-Hội AHCC tổ chức 1 hay 2 năm một kỳ cũng là một sự sinh-hoạt rất hữu-ích cho gia-dình Công-Chánh chúng ta vậy.

BAN PHỤ TRÁCH

KHÔNG CÓ NƠI NÀO ĐẸP BẰNG QUÊ HƯƠNG